

RDEČI PRAPOR

Glasiło jugoslovanske socialne demokracije.

Izhaja v Ljubljani vsako sredo in soboto.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje za celo leto 10.40 K, za pol leta 5.20 K, za četrt leta 2.60 K, mesečno 90 vin.; za Nemčijo za celo leto 12 K, za pol leta 6 K, za četrt leta 3 K; za Ameriko za celo leto 14 K, za pol leta 7 K.

Polnletna številka 10 v.

Reklamacije so poštne preste. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vraščajo, izsarež. Enostopna polit-vrstica (širina 38 mm) za enkrat 30 vin., večkrat po dogovoru.

19. številka.

V Ljubljani, v soboto, dne 6. marca 1909.

Leto XII.

NASLOVA: Za dopise in rokopise za list: Uredništvo „Rdečega Prapora“, Ljubljana. — Za denarne pošiljave, naročila na list, reklamacije, inserate i. t. d.: Upravništvo „Rdečega Prapora“, Ljubljana, Dunajska cesta številka 20.

Naprejš

V četrtek je izvrševalni odbor jugoslovanske socialno-demokratske stranke, sklenil, da začne „Rdeči Prapor“ s prihodnjim mesecem izhajati po trikrat na teden.

Izvrševalni odbor je s tem sklepom storil, kar je postalo nujno. Časopisje stranke se je v zadnjih letih krepko razvilo, glavno glasiło, dotlej tednik, je pred dvema leti začelo izhajati po dvakrat na teden, ustanovilo se je več lokalnih in strokovnih listov, toda vse, kar imamo, še ne more zadostovati naraščajočim potrebam razvijajoče se stranke. Zlasti pri centralnem glasilu „Rdečem Praporu“ se že davno čuti nerazmerje med nalogami, ki bi jih imelo izpolnjevati, in med pomanjkljivo močjo, ki jo daje dvakrat na teden izhajajoč list.

Na tem mestu menda ni treba ponavljati, kako važne in raznovrstne naloge ima delavski tisk. Le eno dejstvo izmed mnogih naj omenimo. Najvažnejše sredstvo, s katerim vpliva stranka na javno življenje, je njeno časopisje. Svojo službo mora list izvrševati v dvojni smeri; dajati mora pristašem svoje stranke duševno hrano z načelnimi članki in s poročili; uveljavljati pa mora tudi načela svoje stranke med pasivnimi in aktivnimi nasprotniki.

Socialna demokracija je stranka bodočnosti. V gospodarskih razmerah, ki so glavno dvigalo vsega svetovnega razvoja, tiči zakon, ki vodi delavstvo iz suženstva k svobodi. Napredek delavskega razreda se lahko ovira v kapitalistični družbi; trajno zadržati se ne more. V sedanosti ima proletariat lahko velikanske težave, toda bodočnost je njegova in nobena sila mu je ne more vzeti.

Ampak pot v svobodno bodočnost drži skozi zatiranje in sovraštvo. Označujejo jo boji, ki se ne končajo do zadnje zmage. Izpreminjajo se, postružejo se, prenašajo se na nova bojišča, ne utihnejo pa nikdar. Komaj je končana ena bitka, že naleti delavstvo zopet na sovražnika.

In v teh bojih ima delavsko časopisje nad vse važen namen. Delavce mora poučevati, dajati jim mora bojne teorije in praktične vzglede; razširjati mora njegov obzor, braniti mora njegove interese in tolmačiti njegova stališča. Obenem pa mora pomagati, da se povečuje armada pravice in zmanjšuje vojska krivice. Bojevati se mora z nasprotniki, prepričevati in pridobivati tiste, ki sodijo v vrste socialistov, odbijati tiste, ki hočejo iz hudobije škodovati delavstvu.

Velike in resne so torej naloge delavskega časopisja. Da jih more izpolnjevati, se jih mora vedno zavedati. Iz malenkostnih dnevnih obzirov ne sme posnemati demagogičnega ali čenčarskega časopisja, ki draži nizke instinkte v človeku, temveč mora oplemenjevati, bojevati pa se z duševnim orožjem. Resnih in trajnih uspehov za delavstvo je pričakovati samo od prepričevalnega, vedno načelom zvestega dela.

To delo pa se množi od dne do dne. Kolikor bolj narašča in se razvija stranka, temveč ga je iz notranje potrebe. Čim bolj napreduje delavstvo, tem strastneje nastopajo nasprotniki in tem več je boja.

A v boju odločuje moč.

S ponosom se lahko ponaša socialno-demokratski tisk, da ima v časnikarstvu največ etične moči; daje mu jo pravičnost, kateri služi. Etična

moč pa ne zadostuje sama po sebi, če se ji ne pridruži materialna moč. V boju proti Angležem so kazali Buri neskončno več navdušenje in čvrsta zavest, da se bojujejo za svojo svobodo, jih je vodila k slavnim zmagam; a vendar so končno podlegli, zakaj večja krdela so bila na angleški strani in „bog zmage je tam, kjer so močni bataljoni“.

Delavsko časopisje potrebuje torej tudi materialne moči. Ne samo po vsebini, ampak v vsakem oziru mora postati tako, da bo kos nasprotnikemu časopisju.

Trikratno izdajanje na teden bo važen korak na poti napredka. „Rdeči Prapor“ bo svojim čitateljem lahko podajal več gradiva kakor doslej; zlasti se bo lahko bolj oziral na želje mnogih čitateljev, da pomnoži poročila o raznih dogodkih, ki zanimajo delavce. Uredništvo in upravništvo bosta storila, kar bo le mogoče, da zadostita upravičenim željam čitateljev. Mogoče bo pa tem več, čim več moči bodo dali listu njegovi naročniki. Eden najvažnejših pogojev za dobroto lista so njegovi dohodki. Kar dajo delavci svojemu listu, to dobe od njega.

Izvrševalni odbor stranke je prepričan, da bodo sodrugi uvaževali in cenili njegov sklep in da bodo izvrševali tudi svojo dolžnost še z večjim zanimanjem in z večjo voljo kakor doslej.

Tudi trikratno izdajanje je samo en korak. Naš cilj mora ostati dnevnik. Dokler se ne izpolnijo pogoji zanj, pa moramo storiti vse, kar je mogoče, da izpolnimo list v novi obliki na vse strani. Naši dosedanji odjemalci in prijatelji nas bodo, sebi v prid, najboljše podpirali v tem delu, če razširjajo „Rdeči Prapor“ in mu vedno pridobivajo nove naročnike. Vsak zaveden sodrug mora smatrati za svojo dolžnost ne le, da je naročen na glavno glasiło stranke, ampak da trajno agitira zanj in mu dovaja vedno nove odjemalce.

Torej resno na delo in vspeh se mora pokazati!

S prvim aprilom 1909 začne

„Rdeči Prapor“ izhajati vsak torek, vsako sredo in soboto

ter bo veljal:

za celo leto	14.—	kron
za pol leta	7.—	„
za četrt leta	3.50	„
na mesec	1.20	„

Vse dosedanje naročnike prosimo, naj naznanijo upravništvu, če bodo poslej sprejemali po tri številke na teden ter naj določijo diferenco naročnine, da ne nastanejo nobene ovire v dopošiljanju.

Obenem prosimo cenjene naročnike, naj priporočajo naš list svojim sodrugom, prijateljem in znancem, naj ga zahtevajo po gostilnah in kavarinah, v katere zahajajo in naj nam pošljejo naslove takih znancev, ki bi ga naročili, če jim ga pošljemo na ogled.

Šolsko vprašanje v Istri.

Pulj, začetkom marca.

Na zadnji strankini konferenci je podal sodrug Petejan jako zanimivo poročilo o šolskem vprašanju, ki je zadnji čas zopet stopilo v ospredje, in

o taktiki narodnjakarjev. Stvar je v kratkem sledeča:

Meseca julija in avgusta lanskega leta so italijanski nacionalisti prirejali shode, na katerih so zahtevali ustanovitev italijanske gimnazije v Pulju. Agitacija je bila zelo živahna in Hrvatje so je smatrali za resno ter so se čutili provocirane z njo. Protestirali so in nabirali podpise za izjavo proti taki gimnaziji. V svojo protestno akcijo so hoteli zapletiti tudi slovenske socialiste, ki seveda niso bili tako otroški, da bi bili sedli na te limanice.

Kar naenkrat pa je obšla vsa akcija. Protesti in podpisi so šli v koš in nad vsemi vrhovi je bil mir. Za javnost je bila to uganka, v katero je pa zadnji čas zasijalo nekaj svetlobe. Prišel je namreč pretečeni teden „Omnibus“ in je vprašal italijanske nacionaliste, kaj je z njihovo obljubo glede na hrvatsko šolo v Pulju?

Dan pozneje se je že oglasil „Giornaletto“, rekoč, da niso Italijani obljubili ničesar ter da nimajo povoda, izpolnjevati obljubo, katere niso dali. Ta odgovor je še garniral s trditvijo, da imajo Hrvatje v Istri več šol kakor Italijani in da so hrvatske zahteve pretirane.

O tej trditvi „Giornaletta“ se še zmenimo v eni prihodnjih števil in dokažemo, kako je nesramna.

V ponedeljek je zopet prišel „Omnibus“, ponavljajoč, da je bila Hrvatom res obljubljena ena šola v Pulju in sicer, da je dr. Rizzi pri bivšem ministrskem predsedniku b. Becku priznal potrebo hrvatske šole v Pulju. Valed te izjave da so hrvatski narodnjaki opustili boj proti italijanski gimnaziji. Po domače rečeno: Sklenili so kompromis, s katerim so Italijani dobili gimnazijo, Hrvatje pa figo.

Zgodovina te afere je poučljiva za nas. V prvi vrsti nam je pokazala hinavščino meščanskih strank. To, kar je imel roditi kompromis, smo zahtevali mi, jugoslovanski in italijanski socialisti. Mi smo dokazovali, da je bedarija, protestirati proti italijanski gimnaziji, če je potrebna, ampak da je pametno zahtevati junctim v tem zmislu, da priznajo Italijani potrebo slovenskih šol in nato pravico do njih. Kompromis je bil v ta namen potreben, toda napraviti bi se bil moral v javnosti, pred narodom, ne pa med stirtimi očmi med Laginjo in Rizzijem, tako da je zdaj le še akademično vprašanje, komu naj človek več, od nosno manj verjame.

Ko smo mi zahtevali junctim, so nas seveda kakor navadno imenovali izdajalce in rep italijanske kamore. Potem so pa sami napravili kompromis, ampak nerodno in ne da bi kdo vedel zanj. Socialno-demokratska stranka pa bo zdaj razkrinkala to stvar pred ljudstvom in je v ta namen že sklicala več shodov.

Za občinske volitve, ki se bližajo, se je po mestu raznesla govorica, da je že sklenjen kompromis med italijanskimi nacionalci in marino. Za sedaj še ne moremo kontrolirati te vesti, ampak če se uresniči, bo to lepo plačilo našim narodnjakom od marine, za katero so ves čas posegali po kostanj v žerjavico.

Vojna ali mir?

Položaj je tako nejasen, da ne more biti bolj. Krizajo se vesti, ki nasprotujejo druga drugi. Vsaka zahteva, da se smatra za avtentično, a redno prihaja čez par ur dementi, katerega pa kmalu zopet dementira nova vest. Razburjenost je na vsak način velika, na borzah padajo kurzi, huj-kači pa rujejo.

delavci, in sicer po svoji svobodni volji. Podjetniki nimajo nobene pravice, zadrževati glasovnice, temveč imajo ravnati po zakonu. Za volitev delegatov se ima sklicati delavski shod v vsakem podjetju in že danes opozarjamo, da bomo strogo kontrolirali, če se bodo volitve vršile po zakonu ali ne in da se bo krepko stopilo na rep vsakemu podjetniku, ki bi pri teh volitvah kršil zakon in svobodo delavcev. V trgovskih zbornicah in liberalno-klerikalnih odborih nimajo nič komandirati delavcem. Tam naj se Hribar in Kregar prepričata, delavce naj pa ta gospoda pusti pri miru, sicer se znamo drugače pomeniti.

Strokovni pregled.

Zveza delavcev s kamnom. Volitve delegatov za letošnji občni zbor Zveze se vrše od 6. do 15. marca. Eventualne ožje volitve so od 20. do 22. marca. Izid volitev je na vprašalnih polah, ki so doposlane skupinam, naznaniti zvezi.

Občnemu zboru predlaga predstojništvo: **Doneski.** Vpisnina iznaša 50 vinarjev, pri drugem vpisu 1 krono. Skupine imajo pravico, zahtevati posebne doneske od onih, ki se po večkrat vpišejo. Te pristojbine grede v krajevni sklad. Vpisnina se kvitira z znamkami po 50 vinarjev. Za neporabne ali izgubljene knjižice se plača 25 vinarjev.

Umetnost in književnost.

Vladimir Levstik: **Obsojenec.** Cena broš. 2 K 50 vin., elegantno vezano 3 K 50 vin., po pošti 20 vin več. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Knjiga obsega štiri novele: Nenormalni piščanec, Razmišljeni Vid, Mlada Breda in slepec, Rikard Mallopro. Vladimir Levstik je bil čitajočemu občinstvu znan večinoma kot lirik, dasi je spisal že precej proze v „Ljubljanskem Zvonu“, v „Slovanu“ in v podlistkih raznih časopisov. Nedvomno je v liriki sploh njegova največja moč; nekoliko se kaže to tudi v „Obsojenecih“. Pravi lirik se ne more nikjer zatajiti in Levstikova lirčna žila je pristna. V teh štirih novelah se opaža tudi nagnenje za satiro in sposobnost zanjo. Levstik ima tudi slog in kdor zasleduje našo literaturo, ve, da je zelo delaven. To so lastnosti, katerih ni preveč med slovenskimi pisatelji. Veliko važnost daje Levstik očitno obliki in je srečen z njo. Glede na dikcijo je nekoliko pod Cankarjevimi vplivom, česar se najbrže ne zaveda. Zanimiva knjiga, ki zasluži, da se čita, je, kakor vse Schwentnerjeve izdaje, lepo opremljena in ima prav originalno in naslovno risbo Smrekarja.

Der Kampf (socialno-demokratska revija, izhajajoča na Dunaju) ima v 6. številki sledečo vsebino: Dr. Karl Renner: Der Gesetzentwurf über die Sprachenfrage. — Otto Bauer: Die Einheit des deutschen Sozialismus. — Leopold Winarsky: Niederösterreichische Organisationsprobleme. — Friedrich Adler: Wozu brauchen wir Theorien? — Julius Stark: Bergrechtsreform. — Ernst Lieben: Sozialversicherung und Sozialhygiene. — Dr. Michael Schacherl: Ein viermonatlicher Bierboykott. — Jakob Reumann: Propaganda der Tat. — Fanny Görgner: Die Arbeiterinnen und die Sozialdemokratie. Bücherchau. Arbeiterbibliothek.

:: Našim rodbinam priporočamo ::
Kolinsko cikorijo!!

Socializem v Italiji.

Socialistična stranka v Italiji je v zadnjih petih letih prestala veliko krizo. Na eni strani so stali takozvani reformisti, ki so trdili, da ni za socialno demokracijo nobene druge poti, nego delovati vedno skupno z modernejšo buržoazijo in korak za korakom pridobivati male reforme v prid delavskim slojem brez vsake sile. Na drugi strani pa so se zbrali takozvani sindikalisti, ki so se kar penili same jeze, če jih je kdo opozarjal na Engelson rek, da so moderne široke ulice in ceste nasprotne in nepripravne za barikado... Sredi teh dveh struj pa je bila tretja, takozvana integralistična, ki je hotela biti obojno: reformistična in revolucionarna. Mej temi strujami se je razvil hud boj; v časnikarski polemiki so bili italijanski sodrugi krutejši med seboj, nego napram meščanskim strankam. Prišlo je celo do dejanskih vzajemnih napadov. Hiperrevolucionarji so večkrat s hujskajočimi govori na shodih in v svojih tiskovinah navduševali že itak vročekrvno italijansko delavstvo za brezplodne splošne stavke, ki so rodile med ljudstvom kot naravno posledico nezaupanje, malkontente in brezbriznost.

Toda boj tendenc, smeri je ostal lokaliziran mej inteligenti v industrijskih mestih, v tem ko se je socialistična ideja zanesla na deželo, med kmete. Zanimivo je kmetstvo gibanje v Italiji. Kmetje so se začeli organizirati leta 1898 in leta 1901 jih je že bilo v organizaciji 180.000, ki so poslali na kmečki kongres v Bologno 140 delegatov iz skoraj vseh severnih dežel Italije. Južna Italija je še danes

politično, gospodarsko in kulturno zanemarjena ter vedno nesrečna, bodisi z izbruhi vulkanov, potresov ali drugih sovražnih naravnih sil, ki povzročajo strah in goje med ljudstvom predsodke o peklju in hudici. Severna Italija ima pa danes kmečko organizacijo, ki šteje pol milijona članov v treh frakcijah. Prvi so kmečki dninarji, drugi so koloni, tretji pa mali posestniki. Torej ena organizacija, ki deluje v treh smerih v dosego enega samega cilja: socializiranje zemlje.

Frakcija poljskih dninarjev se bojuje za boljše mezde, koloni se bojujejo za boljše pogoje, mali posestniki si skupno pomagajo v obdelovanju polja in z zadrugami za razprodajo in razpošiljatev pridelkov.

Hude boje je morala prenašati v tej kratki dobi svojega obstanka kmečka organizacija v Italiji.

V Argenti je trajala stavka 13.000 kmečkih dninarjev šest mesecev; v Parizi so stavkali dninarji in koloni, 17.000 mož, pet mesecev. Neštevilno pa je bilo malih stavk. Pri vseh teh stavkah se je italijanska vlada obnašala naravnost brutalno proti stavkajočim. Dovolj je, če se pove, da je ob raznih prilikah kmečkih stavk vojaštvo streljalo na stavkajoče demonstrante nič manj nego 19 krat! Čez 80 mož je prišlo ob življenje vsled brutalnosti vojaštva; toda organizacije nadaljujejo započeto delo in njih moč neprenehoma raste.

Tudi v industrialnih krajih se je v zadnjih časih boj tendenc zelo omejil in v vodstvo stranke so bili na zadnjem strankinem zboru izvoljeni zopet zmernejši, trezni, resni in pametni sodrugi.

Državni zbor je v Italiji sedaj razpuščen in 7. marca t. l. se vrše spet volitve. Socialisti so imeli dosedaj v parlamentu samo 26 zastopnikov; prihodnje volitve jim prinesejo gotovo nove vspehe; meščanski listi sami trde, da pridobijo socialisti gotovo še 8 novih mandatov.

To dejstvo bo spet nov dokaz, da boj tendenc ni oslabil socialistične stranke, ampak da je ta, kljub notranjim bojem in brutalnosti vlade, narasla in se ojačala. Onim, ki trde, da socializem propada, bodo prihodnje volitve v Italiji dale primerno lekcijo, da bodo poučeni o nemogočnosti, uničiti socializem, odnosno delavsko internacionalo.

Svoji k svojim!

Lud. Černe
zlatar in trgovec z urami
ter zapriseženi sodnijski cenilec

Ljubljana, Wolfve ulice 3.

Izborna zaloga briljantnega blaga, zlatnine, srebrnine in raznih ur.

Lastna delavnica
za popravila in nova dela,
Cene najnižje. Solidna postružba.

40 do 45 metrov ostankov.
Priložnostna ponudba.

Velika množina barhenta za obleke, flanela za bluze in srajce, čefira, oksforda, platna za brisačke in perilo, ostanki za posteljno perilo, vsak ostanek najmanj 4 m dolg, vse dobro pralno, la. kakovosti se razproda radi opustitve vzorcev.

1 zavoj na poskušnjo 15 kron.
40 do 45 m izbrano

Za vse, kar ne ugaja, se vrne denar.

Karel Kohn, tkalnica
Nachod šte. 27. :: Češko.

Kmečka delavska
gospodarska zadruga
v Dobravljah, Goriško.
Registrovana zadruga z omejeno zavezo.
Ustanovljena l. 1908.

Vino se pošilja od 56 litrov naprej po jako zmernih cenah.

Listnica upravnštva.

Alojzij Škof, Collinwood. «Money order» za 5 K 4 v prejeli. Celotna naročnina stane 14 K. Pozdrav!
Frank Šavs, Washington. Od avizirane svote gre 14 K na račun našega lista. Pozdrav!
Rabič, Dovje. Stvar je v redu. Naročnina je plačana do 31. marca t. l. Pozdrav!

Vabilo

na

redni občni zbor

pomočniške bolniške blagajne gostilničarske zadruga v Ljubljani

ki se vrši

v ponedeljek, dne 8. marca ob 3. uri pop. v dvorani hotela „Ilirija“
:: Kolodvorske ulice šte. 22. ::

Dnevni red:

1. Nagovor načelstva.
2. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
3. Poročilo o blagajniškem poslovanju in polaganje računa.
4. Poročilo pregledovalcev.
5. Sklepanje na podlagi § 15. lit. d blag. pravil.
6. Raznosterosti.

V LJUBLJANI, dne 6. februarja 1909.

Načelnik: Jos. Čufar, m. p.

AUSTRO-AMERICANA

TRUST NEW YORK

Putniki v Ameriko
Nateri želijo dobro, po ceni in
na nesljivo potoval naj se obrnejo
na **Simona Almeteksa**
v Dvornici Kolodvorske ulice 22.
Kakovostna Pojasnita kupa za krajplavanje

Kje se dobe najboljši poljedelski stroji, kakor mlatilnice, gepeljni, slamozeznice, čistilnice, preseže za sadje i. t. d. P

Edino le pri

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marije Terezije cesta šte. 1., Valvazorjev trg šte. 6.

In zakaj: zato, ker so dotični stroji iz najboljših tovarn sveta, najboljše sestavljeni, ker se istih proda na tisoče in tisoče komadov in se ravno radi tega, ker se jih izdeluje v velikih množinah, dobivajo po nizkih cenah. Moji stroji so povsod jako priljubljeni. — Obracajte se na mojo trdko pri nakupu **stavenih potrebščin**, portland-cementa, traverz, železnih šin in druge različne železnine in raznega orodja, nagrobnih križev, tehtnic i. t. d. 24-11

Podpisano se tem potom zahvaljuje dosedanjim vinskim odjemalcem, posebno občnemu konsumnemu društvu v Ljubljani, delavskemu konsumu v Idriji, zasebnikom v Mirnu in drugod.

To priliko pa uporabi, da priporoča veliko množino še neprodanega vipavskega naravnega vina iz lastnih kleti združenih kmetov iz Dobravej, Skrilj, Brji, Šmarji, Rihemberga, Kamanja in bližnjih vasi, vsem svojim dosedanjim in novim odjemalcem po Krajskem, Primorskem, Štajerskem, Koroskem in drugod.

Zadružno vodstvo.

Zahtevajte
po vseh gostilnah,
kavarnah in
brivnicah

„Rdeči Prapor“

Telefon št. 177

52-27

L. Tomažič

zaloga piva

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Gosp. gostilničarjem in p. n.
slavnemu občinstvu priporočam

**zagrebaško in
:: češko pivo ::**

Telefon št. 177

Telefon št. 177

Gostilna pri „Panju“
Vegove ulce

Naznanjam slav. občinstvu, da točim izvrstno

namizno vino

po sledečih najnižjih cenah:

Vis, belo	pol litra 28 hel.
» črno	» » 28 »
Istrsko	» » 32 »
Rebula	» » 32 »
Rizling, goriski	» » 36 »
Muškatelc	» » 40 »
Dolenjec	» » 40 »
Marsala	» » 80 »
Pelinkovec (Wermouth)	» » 80 »

Od 25 litrov naprej še ceneje.

Za pristnost vina se jamči.

Za obilen obisk se priporoča

10-1

Leonardo Galante

gostilničar pri „Panju“.

Dobi se tudi tu- in inozemska vina v steklenicah
po najnižjih cenah.

Katinka Widmayer

trgovina pri „Solncu“ za vodo

Pogačarjev trg

priporoča svojo veliko zalogo

45-3

perila za dame, gospode in otroke. Rokavice, nogavice, kravate, bluze, oblečke, predpasnike, čepice, l. t. d. Vezenje umetnih cvetic. Nagrobne vence s trakovi. Vsa oprava za novorojenčke. Damski slamniki najnovejše mode. Krasne „peče“ vedno v zalogi. Specialiteta za delavce:

Celuloid-ovratniki, prsa in manšete.

Nizke cene.

Prva slovenska ::
:: modna trgovina

za gospode

Engelbert Skušek

Ljubljana

Mestni trg št. 19

se najtopleje priporoča.

104-41

Globoko izpod cene

prodajam zaradi pomanjkanja prostora: Obleke, površnike, zimске suknje, dežne plašče za gospode in dečke. Najmodernejša konfekcija za dame in deklice. 52-19

Konfekcijska trgovina
v Ljubljani

A. Lukič

Pred škofijo št. 19.

Naročajte in širite naš list!

Vajenca

ižico

kavarna Prešeren

v Ljubljani.

**Klobuke, cilindre
in čepice**

v najnovejših fagonah in v velikih izberah priporoča

Jvan Soklič, Ljubljana

Pod Trančo št. 2.

52-17

Ustanovljena 1847.

52-11

Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. Naglas

Turjaški trg št. 7 || LJUBLJANA || Turjaški trg št. 7

Največja zaloga pohištva za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na zmeti, žimnati modroci, otroški vozički i. t. d. Najnižje cene, Najsolidnejše blago.

Nova Lenasi & Gerkman Nova
slovenska trgovina **Ljubljana** v vogal Stritarjevih in Lingarjevih ulic slovenska trgovina

priporoča

za pomlad in poletje
vsakovrstno sukneno, volneno in platneno blago

Cene solidne in postrežba točna.

24-3

Razglas.

Načelnništvo okrajne bolniške blagajne v Zagorju razpisuje v zmislu § 28 pravil

volitev delegatov in zastopnikov

V Zagorju se voli dne 28. marca t. l. Delojemalci volijo 40 delegatov, delodajalci pa 14 zastopnikov. Volitev se vrši v rudniški restavraciji. Delojemalci volijo od 8. do 10. dopoldne, delodajalci pa od 2. do 3. popoldne.

V Litiji se voli dne 25. marca t. l. in sicer volijo delojemalci 12 delegatov, delodajalci pa 12 zastopnikov. Delojemalci volijo od 9. do 10., delodajalci od 10. do 11. dopoldne v gostilni gospe pl. Wurzbach.

V Zagorju volijo blagajniški člani iz občin Zagorje, Aržiše, Kotredež in Št. Lambert; v Litiji volijo vsi drugi blagajniški člani iz občin sodnih okrajev Litija in Višnjagora.

Volilno pravico ima vsak 24letni, kateri je bil koncem februarja 1909 član okr. bolniške blagajne. Voli se z legitimacijami.

Zagorje, dne 1. marca 1909.

3-1

Miha Čobal, načelnik.

Največja zaloga, najboljša in najcenejša tvrdka za naročevanje osir. nakupovanje!

Čopičev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje, mizarje.

Lakov, pristnih angleških za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodih po 1/2, 1/4, 1/8 in 1 kg. 104-24

Jantarjeve glazure za pode. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pode.

Voščila, štedilnega, brezbarvnega in barvastega za pode; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravnega za vsakovrstne prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega lesa in pohištva.

Olje in mazilo za stroje, olje proti prahu.

Masčobo za usnje.

Oljnatih barv, priznane najboljnih.

Oljnatih barv v tubah, g. dr. Schönfelda.

Firneža, prirejenega iz lanenega olja, kranjskega.

Steklarskega kleja, pristnega, zajamčeno trpeznega.

Gipsa, alabasterskega in štukaturnega.

Karbolilnega, najboljšega.

Fasadnih barv za apno.

Barv, suhih, kemičnih, prstenih in rudniških.

Kleja za mizarje in sobne slikarje.

Vzorcev za slikarje, najnovejših.

Ustanovljeno
l. 1832.

Adolf Hauptmann v Ljubljani

Ustanovljeno
l. 1832.

L. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.